

Közel háromszorosára emelték a termelőcsoportok megsegítési előirányzatát

Újabb 35 szarvasmarha, 25 sertés- és 5 juhtörzset kapnak Csongrád megye termelőcsoportjai

A gyárakban, üzemekben egyre szélesebb keretekben előretörő munkaversenymozgalom az előirányzott tervek teljesítése következtében újabb és újabb eredményeket sikerül elérni mind az ipar, mind a mezőgazdaság fejlesztése terén. A munkásosztály öntudatos megatartása nyomán most jelentős segítséghez jutott termelőszövetkezeti dolgozó parasztságunk. Az elmúlt napokban ugyanis a kormány jelentős mértékben felemelte a termelőszövetkezeti csoportok részére előirányzott megsegítési összeget. Ez a pótmegse-

gítési keret megközelíti a rendszeres évi keret háromszorosát. Így például Csongrád megyében az eredeti keretben kiadott évi 16 szarvasmarha törzsön felül a pótkeretben még 35 törzset kapnak a termelőcsoportok szeptemberig. Szeptember után előreláthatóan újabb törzsek is kerülnek kiosztásra. Ezenfelül Csongrád megyében az eddigi 21 sertéstörzsön felül még 25-öt, az eddigi három juhtörzsön felül még ötöt osztanak szét. Építkezésekre az eddigi 200.000 forinton felül még félmillió forintot juttatnak Csongrád megye termelő-

csoportjainak.

A szegedkörnyéki termelőcsoportok közül május-június hónapban egy-egy szarvasmarhatörzset kap a gyálaréti „Szabadságharcos”, a deszki „Táncsics”, a balástyai „Gorkij”, a ruzsajári „Kiss Imre”, a baktói „Alkotmány”, a tápai „Ady” és a forráskúti „Petőfi” csoport. A gyálaréti „Szabadságharcos” termelőcsoport ezenkívül még egy sertéstörzset is kap. Május-június hónapban 25 pár lovat is kiosztanak Csongrád megye termelőszövetkezeti csoportjai között.

Honfoglaláskori sírokat tártak fel Szeged közelében

Szeged közelében az Óthalom néven ismert halmok honfoglaláskori sírokat takar. Először 1888-ban Varázséji Gusztáv tárt fel itt sírokat. Varázséji akkor a Tisza védtöltésénél partmagasítási munkálatokat vezetett. Ezekhez a munkálatokhoz az Óthalomból szállították a földet.

Ekkor negyvenhat honfoglaláskori sírt tártak fel.

Mintegy két héttel ezelőtt a véletlen hozott napvilágra ismét egy sírt. Földmunkálatok végzése közben felszínre került egy honfoglaláskori sír. Értékesítésként azonnal a múzeum igazgatóságát. A feltárt sír nyomán azóta rendszeres ásatásokat végeznek és eddig tíz sírt tártak fel, köztük két lovasharcos sírját. Ezek a sírok az Óthalom dynevezett „Balszárny”-ából kerül-

tek felszínre. Ide temették a honfoglaláskori magyarok a törzs úgynevezett „nagy családjának”, a vezető embereknek kevésbé előkelő tagjait, de ide temették a nőket és gyermekeket is.

Az egyik női sírban duván kevert ezüsből és bronzból készült ékszereket, a női csontvázon pedig lemezes bronzkarperceket és átírt cipreackagyló nyakékeket találtak. Egy másik női csontvázon kevert ezüsből készült fonott gyűrű és ruhadíszek feküdtek.

A férfi sírok arról tanúskodnak, hogy a harcosok felszerelésükkel együtt helyezték sírba. Egy ilyen sírban a harcos tija, tegeze feküdt, a tegezen két nyílheggyel, lábánál megtalálták a lovat. A lónak csak a fejét és lábait helyezték a sírba, az állat öbbsi részét

ősi szertartás szerint, a halott toron elfogyasztották. A ló felszerelését, illetve nyergét azonban teljes egészében a halott mellé helyezték.

Találtak ebben a sírban egy kovácsolt vasból készült hengyelpárt is. Megtalálták az egyik sírban I. Berengár lombard király ezüst pénzét is. A pénzt a harcos négy helyen áttúrta és ruhadíszként használta. Ez a harcos bizonyára részt vett a honfoglaló magyarok kalandozásaiban, amelyeknek során a magyarok mint I. Berengár szövetségesei harcoltak II. Rudolf burgund király serege ellen.

Az „Óthalom Temető” feltárása igen értékes eredményeket hozt a felszínre történelmi szempontból. A város minden támogatást megad a múzeum igazgatóságának a nagy jelentőségű ásatásokhoz. A város egyébként 3000 forint segély kiutalását kéri a kormánytól az ásatások folytatására.

HÁTHA MÉGIS...

A szokatlan hőség ellenére is mindenütt emberek dolgoznak a baktói és a fehértói határban. A hónapig érő búzatáblák, a jól megteremtődött száron elégedetten bólogató araszos kalászeikkel, a sokatigéző krumpli, kukorica s répaföldek mind az embert, s az öntudatos dolgozó parasztokat dicsebrítik, akik igyekeztek időben teljesíteni a tavaszi mezőgazdasági munkákat. Idejében kapát fogtak, hogy kiirtsák a szipolyozó gázt, a növények alattomos ellenségét.

De a dolgozók ellensége továbbra is él Baktóban. Rózsa Vilmos 71 holdas kulák zabvetése csupa gaz, acat. Az amúgy is kései zabvetést felverte a paré, „Kár is lett volna acatolni”, uszított pár héttel ezelőtt Rózsa Vilmos kulák. „Mégő ez a zab anélkül is” — mondogatta mindenkinek. Most is ott áll nagy udvarának kapujában, erősen, magabemélyedve. Nem a zabon töri a fejét, kuláktársai előtt, — gyakran mondogatja is. — „Ezt jól megcsináltam.”

Most ejövelte régi nótáját s arra gondolt, hogy hátha mire megéri ez a zab, már itt lesznek Tito csendőrei s a természettel már az ellenség lovait abrakolhatja majd. Ebben bízik valamennyi társával együtt.

A baktói „Alkotmány” termelőszövetkezet vidám dolgozó parasztjai szocialista munkaversenyben végzik a tavaszi munkát. A kukorica kapálását már bevégezték, most a növénytermelő brigád a kukorépat kapálja. Vidáman megy a munka, kapálás közben gyakran szó esik a gyönyörű terméskilátásról, a békéről, melynek alattomos ellenségei ott járnak nyomukban s állandóan azt fundalgatják, hogyan lehetne kár okozni ezeknek a dolgozó parasztnak, akiket a szövetkezet megalakulása előtt még kényük-kedvükre zsákmányoltak ki.

A szomszédos 44 holdas Gelcz Sándor kulák hetek óta semmit sem csinál. De azért még sincs tétlenül. Kölcsonös gondolatai

vannak Rózsa Vilmossal. Csak abban különbözik, ha ezt lehet különbségnek nevezni, hogy ő éppen amerikai „megváltóra” gondol, erősen várja jöttüket. Nagyön szerezte már, ha kipróbálnak a baktói parasztnak ellen is a szuper atombombát és a többi „megváltó eszközöket”. Ezt nem is titkolja Gelcz Sándor, rémhírekkel bőven gazdálkodik, de nem szegény a szabóalás egyéb eszközeiben sem. Egy például a sok közül: „Kukoricaföldjén az első kapálást még a mai napig sem végezte el, a kései kukoricát elnyomja a gaz, szemfényvesztésképp elfogadása ugyan, messziről úgy tűnik, mintha ez a kulák legjobban végezte volna munkáját. A dolg persze nem így áll. A heves földet egyre jobban száritja a nap, a gyöngye kukoricatövek egymás után száradnak ki a hőségől. Dehát Gelcz Sándor éppen ezt akarja.

Itt van Kovács Péter 7 holdas kisparaszt földje. A nap már éppen lemenőben van, de Kovács Péter még most is szorgalmasan dolgozik. Már a második kapálásra készül. A termelőszövetkezetén kívül még csak Kovács Péternek van virágzó krumplitáblája a határban. A fűtős, fehér vtrágok bizonyítják, hogy Kovács Péter már jóval előre van a tavaszi munkákkal. Ennek a kisparasztnak most minden öröme veteményeiben telik. Csak akkor éri szomorúság, ha Gelcz Sándor veteményei felé jár. Sokat is mondja odahaza: — ez a kulák háborúra spekulál, pedig most már neki is dolgozni kell. — Eddig csak az evésben és az ivásban merült ki minden munkája Gelcz Sándornak. Mindenki tudja róla, hogy a dolgozó parasztnak zsírján élcskodik. Sokat kérkedik ilvenformán: — „Uriember vagyok én, nem olyan, mint ezek a rongyosok.” — Azt is gyakran elújságolja, hogy évente 250 kilogramm cukrot és tíz hektoliter bort fogyaszt egyedül. Nem is csoda, ha azt mondják róla a baktói és fehértói kisparasztok, hogy „ilyen tipikus kuláknak még ecsettel sem lehetne festeni.” Ta-

láló is ez a mondds. A sok élettől és italtól a hasa már hordó módjára megnőtt, azzal akarja igazolni majd a „városvárt messiásoknak”, hogy ő mindig a dolgozók ellensége volt.

Özv. Karácsonyi Gergelyné, 34 holdas kulákasszony „úri” lakásának külsőbjé sokat tudna mesélni a csendőrsizmákról. El tudná mondani, mennyit dárídoztak itt a baktói szegényparasztnak hóhérai. „Szép napok voltak ezek”, buggyan fel a szó sokszor Karácsonyiné torkán. „Talán már soha sem jönnek vissza, de hátha mégis...” Ez a szó, „hátha mégis”, ez biztatja Karácsonyinét arra, hogy minden eszközzel szabotálja a tavaszi munkákat. Répaföldjének még csak egy kis részét kapálta meg, de répa vetésének jelentős részében már majdnem térdig ér a gaz. A répaövek nincsenek szétválogatva, néhol túlságosan sűrű, több helyen pedig a répa helyett csak gaz burjánzik. Tetszik ez Karácsonyinénak, de jobban tetszene már, ha a gaz helyett újra csendőrtollakat lobogtatna erre a szél.

Vetró Pál 40 holdas kulák is kámulta a kulákkiskola minden osztályát. Ő egyszerűen azzal szabotálta el az első kapálást, hogy el sem vette kukoricáját, csak az első kapálás ideje után. Kukoricája még most kel, de a megszáradt, felcserepesedett földből jóformán ki sem tud bujni. Hízik Vetró lelke, ha arra gondolt, „na most megint jó megkárosítottam a kommunisokat.”

Mintha egy új világ határa kezdődne itt. És valóban az is kezdődik mert a termelőszövetkezet kukorépatáblája ez. A csoport dolgozó már a második kapáláson is túlvan. A jól végzett tavaszi munkában újabb pontokat szereztek. A szocialista munkaversenyben, bebizonyították dolgozó népünk és Pártunk iránti érzett szeretetüket. A hosszú, arányos sorokban, még csak nyoma sincs a gaznak, nem úgy mint a baktói és fehértói dolgozó parasztnak között... Csepri József.

ISMÉT EGY LÉPÉS ELŐRE

„A szocialista verseny feladata: hogy széles teret nyisson a tömeges energiadíjak és alkotó kezdeményezésének kifejezésére, hogy felszínre hozza azokat az óriási erőforrásokat, amelyek rendszerünk mélyén rejlnek és az országon belül és országunkon kívül is az osztályellenség ellen folyó harcban a mérlegre dobja” — mondotta Sztálin elvtárs.

Hatalmas jelentőségű a szocialista munkaverseny a szocializmus építése és a békeharc szempontjából. Dolgozónk egyre jobban felismerik ennek jelentőségét és ennek folytán mind több és több az egyéni és kollektív versenyben résztvevők száma. Munkaversenyünk fejlődése — általánosságban megállapítva — iolyamatos és állandó, mégis vannak időszakok, amikor szinte robbanásszerűen újabb és újabb hatalmas lendületet nyer, valósággal óráról-órára még nagyobb eredmények és sikerek születnek a termelés frontján.

Ezek a munkaverseny nagyban előrelendítő szakaszok, azok az események és dátumok, melyekhez dolgozó népünknek egy-egy nagy ünnepe fűződik, vagy pedig, amelyek időszerűségükkel fogva ráterelik a dolgozók figyelmét a szocialista építőmunka jelenlegi szakaszában leg sürgetőbb tennivalókra. És a leg sürgetőbb tennivalók közé tartozik minden időben a munkaverseny eredményeinek a megszüldésére és továbbfejlesztésére.

A Pártunk iránti szeretet és bizalom az egyik nagy hajtóerő, amely a dolgozók hatalmas tömegeit mozgósítja és vezeti harcba a szocializmus építésében és a békeharcban. A szegedi dolgozók is szívükbe zárták a Pártot az elmúlt évek során, látva azokat a hatalmas eredményeket, melyeket bölcs irányításával és vezetésével elértünk.

A fejlődés mai szakaszában a legdöntőbb feladatok közé tartozik a termelési hatékonyság fokozása, népgazdaságunk erősítése. Eppen ezért tartoztak el egymembként a szegedi dolgozók, hogy május 28-ára újabb, nagy lépést tessenek a termelés fokozásában és megjavításában, szocialista munkaversennyel készüljenek a pártterkezet napjára, ezzel is kifejezésre juttatva a Párt iránti szeretetüket és ragaszkodásukat. Most a pártterkezet napján, ha levonjuk az előkészületek tanulságait, megállapíthatjuk, hogy a munkaverseny újabb lendületet kapott, még jobb, még szebb eredmények születtek szinte az üzemekben. Emellett a pártterkezetre való készülődések során a pártszervezetek, gazdasági vezetők és maguk a dolgozók felismerték a hibákat, a lemaradásokat, s amelyek megmutatkoztak a termelés egyes területein, s amelyeket fel kell számolni. A pártterkezet tiszteletére a meglévő eredmények továbbfejlesztése mellett megkezdtek üzemünkben a hibák kijavítását is.

A termelésben elért eredményeknek a kiértékelésénél ez a két fő szempont az irányadó. Az egyik: A dolgozók nagy tömegének a bekapcsolódása a munkafelajánlásokba, a termelés fokozása, a minőség megjavítása, a selejt, az önköltség és hulladék csökkentése, takarékoság, élményszerűség és a gépek jobb kihasználása érdekében. A másik: az a munkaverseny, melyet a DEMA cinógyár üzeméi bizottsága indított el az egyes, még fennálló hibák kiküszöbölése érdekében.

Mit eredményeztek az újabb munkafelajánlások? A munkaverseny további kiszélesedését. Ugyanezt jelentette a szegedi üzeméi bizottságok között megindult újabb verseny is. Ez utóbbi esetben éppen azokra a hiányosságokra figyeltek fel üzemünk, melyek a munkaversenyben s ennél fogva a termelésben

megmutatkoztak. A Pártterkezetre való előkészületek során jelentős mértékben csökkent az a veszély, hogy üzemi pártszervezeteink, a szakszervezetek és maguk a dolgozók a versenyt kampánynak tekintsék.

Az újabb kollektív és egyéni felajánlások mutatták, hogy a vállalatok javarésze hosszabb időre szól, kapcsolódik a réggen beindult versenyek továbbfejlesztéséhez. Röviden: a hibák kiküszöbölésével, újabb célok kitűzésével szélesebb alapokra helyeződött a munkaverseny: olyan alapokra, melyre továbbra is építeni lehet és amely magában hordozza a még nagyobb továbbfejlődés csiráit.

Szemléltető példák sorozata bizonyítja a munkaverseny megszüldését. Ha üzemünk munkáját nézzük, ha a dolgozók lelkesedését és felajánlásait egyénileg is megvizsgáljuk, világosan láthatjuk ezt.

A Magyar Kenderben a pártterkezet napjára 85 százalékra emelkedett az összversenyzők száma és külön meg kell említeni, hogy az egyéni munkaversenyben — mely a szocialista munkaversenynek egyik legfejlettebb formája — a dolgozók részvétele elérte a 79 százalékos. Különösen kiemelkedik még a Magyar Kender a pártterkezetre tett olyértelmű felajánlása is, hogy az összversenyzők 90 százalékát beszervezték a szocialista munkaversenybe az év végéig. A Magyar Kenderben egymással versengve teljesítették túl a pártterkezet napjára a dolgozók munkafelajánlásait. Különösen kiemelkedtek Kopasz Rózsi, Zsombolyai János és Fekete Erzsébet szövönők, valamint Sebők Magdolna kopszoló és Dobó Valéria cernázó. Közülük többen már a július második felére előirányzott tervüket teljesítették.

A Szegedi Kenderfonó dolgozóinak példája is azt mutatja, hogy a pártterkezet napjára újabb, jelentős eredmények születtek a szocialista építőmunka frontján. Itt 1050 dolgozó tett felajánlást, a 942 egyéni versenyzőhöz még újabb 108 dolgozó csatlakozott. A teljesítmények között egészen kiválóak is voltak. Így például Koszoris István, 241 százalékról 417 százalékra emelte teljesítményét, Tóth Erzsébet károló ifjúmunkás pedig már két hónappal előrejár a tervteljesítésben.

A Dohánygyárban is több mint 150 felajánlás történt, melyeknek nagy részét máris teljesítették a dolgozók a minőségjavítás, selejt és önköltség-csökkentés terén, valamint a termelés fokozásával. Komócsin Balázs és Engi Ilésnél dohánykeverők például 291 százalékra emelték fel teljesítményüket. A DEMA cinógyár dolgozói közül 170-en vállalták munkájuk megjavítását és felajánlásait a pártterkezetet megelőző napokban már száznegyvenheten teljesítették.

Hasonló lendület mutatkozik meg a többi szegedi üzemben is. Először a párttagokkal, a szegedi dolgozók még tevékenyebben bekapcsolódtak a szocialista munkaversenybe. Biztató jel ez is arra nézve, hogy öt éves tervünk sikeréhez a szegedi dolgozók is méltóképpen hozzájárulnak és Pártunk irányításával, vezetésével, a nagy Szovjetunió támogatásával és példája nyomán haladnak előre a szocializmus építésében, újabb sikerek, eredmények felé.

Lovett lesz az atlanti csúciszerv elnöke

Truman és Acheson külügyminiszter a jövő héten dönt abban a kérdésben, hogy ki legyen az amerikaiak képviselője és egyben végrehajtó elnöke az atlanti legfelsőbb szervnek, amelyben az atlantizált országok külügymi-

niszterhelyettesei foglalnak helyet. A legvalószínűbb jelölt erre az állásra Robert Lovett, aki Marshall tábornok külügyminisztersége idején külügyi államtitkár volt és egyike volt az észatlanti szerződés kidolgozóinak.